

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milián.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís
Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscow*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federic Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Mireia Menal, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play
i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de la portada: Efe.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Innocent, 'ma non troppo'

El veredict de “no culpable” que va dictar el jurat popular en el judici dels vestits a Francisco Camps no deixa de ser veritat només en termes estrictament jurídics. La societat valenciana ha pogut veure i sentir testimonis i enregistraments que proven que es van fer regals a Francisco Camps quan era president de la Generalitat Valenciana. És més que probable que un judici amb jutge –i no amb jurat popular– hauria condemnat Camps. El Tribunal Suprem va reobrir el cas per cinc vots a zero, per unanimitat, i el jutge Flors hi va veure clars indicis de delict. Potser no s'han sabut vincular clarament els regals dels implicats en la trama *Gürtel* amb els negocis que feren les seues empreses per encàrrec de la Generalitat Valenciana, però és evident, per les converses telefòniques enregistrades (com la de la dona de Camps), que els beneficiaris dels regals els agraiïen, que de vegades es feien encàrrecs (el caviar que demana Ricardo Costa) i que, si més no una vegada, enmig d'aquestes converses, eixia l'oportunitat de demanar un càrrec públic (quan Costa demana que intercedesquen per ell davant Camps perquè el nomenen conseller).

Pot haver-hi una part de la societat valenciana que accepte i trobe lògiques aquestes pràctiques en una administració autònoma, gent que considere que els *detallets* regalats són normals en una democràcia. Ni ho són ni les hem d'acceptar com a mal menor d'un sistema imperfecte. L'ètica en la política és imprescindible per a assegurar la solidesa del sistema; tota aquesta exhibició d'intercanvi de favors i agraïments materials no són cap símptoma d'innocència. Apareixen en totes les relacions corruptes, a un nivell o a un altre segons el grau jeràrquic o en el valor dels regals, però són denunciabls quan tenen lloc en una administració pública que treballa amb els diners de tots els contribuents.

Si la culpabilitat legal no ha estat provada suficientment, la misèria moral ha quedat grotescament exposada en el judici. L'ex-president valencià no és recuperable per a la política, després d'aquest vodevil d'actors de segona i argument previsible.

Tampoc el PP valencià no trauria cap benefici –ans al contrari– d'aixoplugar o mirar de recuperar un polític que ha perdut tot el prestigi que podia tenir en la causa judicial que tant celebra haver protagonitzat. I que ha projectat una pessima imatge d'una institució, la Generalitat Valenciana, que presidia gràcies als vots de la majoria dels valencians.

Als nostres lectors

Camps busca feina

“Innocent, *ma non troppo*” hem titulat el nostre editorial. I és ben bé això. Francisco Camps ha estat considerat no culpable per una majoria mínima del jurat popular, però no hi ha gaires dubtes sobre el fet que va tenir una actuació –almenys– poc escrupolosa des d'un punt de vista institucional. A EL TEMPS hem seguit intensament el judici oral –via Twitter i via paper–, que ha generat un interès extraordinari per part dels lectors. Per tot plegat, hem volgut dedicar la portada d'aquesta setmana a Francisco Camps, un ex-president de la Generalitat que d'una banda és no culpable però, d'una altra, va dimitir per les mateixes raons per les quals l'han absolt. En definitiva, el PP valencià té un problema gros, perquè Camps exigirà una rehabilitació política que no convé gens ni mica a l'actual Molt Honorable. Quin país i quin panorama!

Salvador Cot